

Bruselj, 16. maj 2023
(OR. en)

9307/23

EDUC 161
JEUN 86
SOC 314
EMPL 205

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Sklepi Sveta o nadaljnjih ukrepih za uresničitev avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij v izobraževanju in usposabljanju

V prilogi vam pošiljamo navedene sklepe Sveta, ki jih je Svet (izobraževanje, mladina, kultura in šport) odobril na seji 16. maja 2023.

**Sklepi Sveta o nadaljnjih ukrepih za uresničitev avtomatičnega vzajemnega priznavanja
kvalifikacij v izobraževanju in usposabljanju**

SVET EVROPSKE UNIJE

PONOVNO POTRJUJE svojo trdno politično zavezanost, da si bo prizadeval, da bo evropski izobraževalni prostor do leta 2025 postal resničnost, in SPOMINJA na politično podlago iz priloge.

POUDARJA naslednje:

1. Konvencija iz leta 1997 o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji (Lizbonska konvencija o priznavanju) in z njo povezana besedila, ki sta jih pripravila Svet Evrope in Unesco, zagotavljajo pravni okvir za priznavanje visokošolskih kvalifikacij in kvalifikacij višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja. Na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja so se države članice zavezale københavnskemu procesu za okrepljeno sodelovanje, ki spodbuja vzajemno zaupanje, preglednost in priznavanje kvalifikacij in kompetenc.

2. Priporočilo Sveta z dne 26. novembra 2018 o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobj v tujini¹ ta pravni okvir nadgrajuje z določitvijo ambicioznih in jasno opredeljenih ciljev, ki jih morajo države članice doseči do leta 2025. Konkretno Svet priporoča, da države članice:
- sprejmejo potrebne ukrepe za uvedbo avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih kvalifikacij in izidov iz učnih obdobj v tujini na visokošolski ravni izobraževanja;
 - dosežejo bistven napredek pri zagotavljanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja, ter izidov iz učnih obdobj v tujini na ravni višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja.
3. Pojma „avtomatično vzajemno priznavanje kvalifikacije“ in „izidi iz učnega obdobja v tujini“ na visokošolski ravni ter na ravni višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja sta opredeljena v prilogi k priporočilu iz leta 2018 in ta opredelitev v celoti velja tudi za te sklepe Sveta.

¹ UL C 444, 10.12.2018, str. 1.

PRIZNAVA naslednje:

1. Pravega evropskega izobraževalnega prostora ni mogoče vzpostaviti brez zavedanja, da je avtomatično vzajemno priznavanje kvalifikacij in izidov iz učnih obdobij v tujini eden od temeljnih gradnikov za spodbujanje učne mobilnosti. Priznavanje, ki ni avtomatično, lahko vključuje upravna bremena za institucije, izvajalce izobraževanja in usposabljanja ter dijake in študente, kar vpliva na enak dostop do enakovrednega in kakovostnega izobraževanja in usposabljanja skozi vse življenje ter zmanjšuje možnosti za mobilnost in pridobivanje prečnih spretnosti in kompetenc, potrebnih za osebnostni, državljanski in poklicni razvoj, pa tudi za boljšo zaposljivost. Da bi Evropska unija ohranila in povečala svoje konkurenčne prednosti, je nujno, da se izkoristi celoten potencial evropskega izobraževalnega prostora, tako da bodo lahko dijaki in študenti kar najboljše izkoristili vse priložnosti za izobraževanje in usposabljanje, ki so na voljo v EU.
2. Ukrepi za izboljšanje preglednosti in posledično povečanje zaupanja so ključni za spodbuditev avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij in izidov iz učnih obdobij v tujini na ravni visokošolskega izobraževanja ter višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja (tako splošnega izobraževanja kot poklicnega izobraževanja in usposabljanja). Uspešna uvedba avtomatičnega vzajemnega priznavanja je odvisna od hitrejšega doseganja, pa tudi ohranjanja že doseženega napredka v evropskem izobraževalnem prostoru in evropskem visokošolskem prostoru pri zagotavljanju večje preglednosti in zaupanja.
3. Države članice in Evropska komisija so skupaj uspešno pripravile sklop instrumentov, v okviru bolonjskega procesa pa so bili sprejeti pomembni ukrepi, tako da je bila državam članicam zagotovljena zbirka orodij, s katerimi lahko avtomatično vzajemno priznavanje uvedejo kot praktično možnost v visokošolsko izobraževanje. Med temi orodji so standardi in smernice za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru (ESG), priloga k diplomi, evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (EQAR), triciklični sistem visokošolskega izobraževanja ter evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS).

4. Pomembni ukrepi so bili sprejeti tudi na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja, med drugim v okviru kopenhavskega procesa, predvsem pa prek evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (EQAVET).
5. Mreža nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje visokošolskih diplom (NARIC) ima osrednjo vlogo pri uvajanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij v Evropi, zlasti v visokošolskem izobraževanju, saj so centri NARIC pomemben vir znanja, informacij in dobrih praks za vse akterje, ki se ukvarjajo z avtomatičnim vzajemnim priznavanjem.
6. Z dvostranskimi, večstranskimi in regionalnimi sporazumi o avtomatičnem vzajemnem priznavanju v EU je mogoče povečati zaupanje in preglednost, podpreti avtomatično vzajemno priznavanje in dati navdih za širše evropsko sodelovanje z namenom uresničevanja priporočila iz leta 2018.

POZDRAVLJA poročilo Komisije Svetu o izvajanju Priporočila Sveta o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobj v tujini z dne 23. februarja 2023² ter UGOTAVLJA zlasti naslednje:

² COM(2023) 91 final.

1. Kljub temu da avtomatično priznavanje ne pomeni avtomatičnega vpisa v nadaljnji študij, še vedno obstajajo izzivi, povezani z razlikovanjem med upravičenostjo do prijave na nadaljnje izobraževanje (tj. priznavanje) in vpisom v specifičen študijski program. V poročilu Komisije je poleg tega navedeno, da je na institucionalni ravni več razlogov za te izzive, vključno s pogostim napačnim razumevanjem koncepta avtomatičnega vzajemnega priznavanja ter pogostega združevanja postopkov priznavanja in vpisnih postopkov, zaradi česar včasih prihaja do nedoslednosti pri odločanju. Posledica nedoslednih pristopov k avtomatičnemu vzajemnemu priznavanju so lahko različni in kompleksni procesi, ki lahko otežujejo nemoteno, pošteno in pregledno avtomatično priznavanje kvalifikacij.
2. Smernice nacionalnih organov ter sistematično zagotavljanje usposabljanja in informacij še vedno niso splošno razširjeni, deloma zato, ker se za uvajanje avtomatičnega vzajemnega priznavanja in podpiranje centrov NARIC namenjajo le omejena nacionalna sredstva. Poleg tega poročilo Komisije nakazuje, da je sistematično spremljanje praks priznavanja v izobraževanju in usposabljanju premalo razvito.
3. Avtomatično vzajemno priznavanje je še naprej bolj razvito v visokošolskem izobraževanju kot na ravni višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, tudi poklicnega, zlasti zaradi okvira, ki ga zagotavljajo bolonjska orodja. Vendar se ta orodja ne uporabljajo enakomerno, kot na primer pri uporabi informacij, ki jih dajejo agencije za zagotavljanje kakovosti, vpisane v EQAR, in uporabi priloge k diplomi, tudi prek platforme Europass.
4. Težave so še vedno pri doseganju avtomatičnega vzajemnega priznavanja za visokošolske študente po učnem obdobju v tujini, delno zaradi nezadostnih informacij in omejene uporabe navodil za uporabnike ECTS iz leta 2015. Dodatne zaplete povzročajo tudi upravne ovire in različno dojemanje kakovosti na ravni fakultet. Čeprav so se visokošolske ustanove v okviru programa Erasmus+ zavezale, da bodo v celoti in avtomatično priznavale kreditne točke, pridobljene v obdobju mobilnosti, priznavanje še zdaleč ni pravilo.

5. Izzivi še vedno obstajajo tudi glede tega, ali priznanje kvalifikacij višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, tudi poklicnega, ki omogoča dostop do visokošolskega izobraževanja v državi članici, v kateri je bilo pridobljeno, omogoča tudi dostop do visokošolskega izobraževanja v drugi državi članici. Za to je več razlogov, med drugim raznolikost praks in udeleženih akterjev ter omejena uporaba razpoložljivih orodij.
6. Prav tako je še naprej premalo razvito tudi avtomatično vzajemno priznavanje izidov iz učnega obdobja v tujini za dijake v višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, tudi poklicnem. Raznolikost sistemov izobraževanja in usposabljanja v EU je prednost, vendar lahko v tem kontekstu predstavlja tudi izziv. Priznavanje izidov iz učnih obdobj v tujini je kompleksno vprašanje, na primer zaradi te raznolikosti, variacij v postopkih priznavanja ter neobstoja skupnih okvirov na ustrezni ravni v državah članicah.

SE STRINJA z naslednjim:

1. Kljub doseženemu napredku je učna mobilnost v EU še vedno otežena zaradi nezadostnega avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij in izidov iz učnih obdobj v tujini.
2. Še vedno je veliko elana za vzpostavitev trdnih temeljev za avtomatično vzajemno priznavanje v EU na podlagi zaupanja. Avtomatično vzajemno priznavanje večja privlačnost evropske učne mobilnosti, krepi ustanove za izobraževanje in usposabljanje ter spodbuja njihovo internacionalizacijo. Prav tako izboljšuje izobraževanje in usposabljanje, omogoča pridobivanje prečnih spretnosti in zagotavlja boljše možnosti na trgu dela. Učna obdobja v tujini so lahko za mlade pozitivna izkušnja, ki spremeni življenje, ter lahko spodbudijo nadaljnjo mobilnost pozneje v življenju. Prispevajo lahko k razvoju ključnih kompetenc, kot so večjezičnost, državljske kompetence in kulturna zavest.
3. Vsi zadevni akterji si morajo bolj prizadevati, da bi izpolnili priporočilo iz leta 2018 in do leta 2025 sprejeli vse potrebne ukrepe. Najpomembneje pa je, da je avtomatično vzajemno priznavanje odvisno od sodelovanja držav članic pri krepitvi vzajemnega zaupanja in izboljševanju transparentnosti.

4. Vzpostavljanje in ohranjanje vzajemnega zaupanja in preglednosti, da bi tako spodbudili avtomatično vzajemno priznavanje, je nujno za zagotovitev, da bodo gradniki evropskega izobraževalnega prostora, pa tudi EU kot globalne akterke na področju izobraževanja in usposabljanja, primerni za prihodnost. Pobude na področju evropskega izobraževalnega prostora, kot je pobuda Evropske univerze, so lahko pomembna gonila za avtomatično vzajemno priznavanje, zanje pa je potrebna celostna perspektiva.
5. Ključni element za zagotovitev avtomatičnega vzajemnega priznavanja sta zaupanje in preglednost med sistemi izobraževanja in usposabljanja. Zato si je treba na vseh ravneh odločanja bolj prizadevati, da bo za avtomatično vzajemno priznavanje vzpostavljena kultura zaupanja in transparentnosti, pri tem pa je treba ustrezno upoštevati subsidiarnost. Zagotavljanje kakovosti ima pomembno vlogo pri hitrejšem vzpostavljanju zaupanja, saj izpostavlja metode in izboljšuje preglednost. Za postopke priznavanja, ki temeljijo na zaupanju, je zato temeljno, da se nadaljuje pomembno delo, ki je že bilo opravljeno v okviru bolonjskega procesa in EU, tudi kopenhavnskega procesa. Pri zagotavljanju preglednosti se lahko izkaže, da so za posameznike ter za krepitev zaupanja v sistem priznavanja pomembne jasne utemeljitve negativnih odločitev glede priznavanja, pa tudi možnost pritožbe nanje v sistemih posameznih držav članic.
6. Pri izboljševanju preglednosti in avtomatizaciji postopkov priznavanja na splošno imajo ključno vlogo orodja in pobude EU. Med njimi sta program Erasmus+ in evropsko ogrodje kvalifikacij (EOK), ki pomaga pri izboljševanju preglednosti, primerljivosti in prenosljivosti kvalifikacij. Zato je pomembno, da se nacionalni okviri kvalifikacij redno posodablajo skladno z EOK.

7. Treba se je osredotočiti na procese digitalizacije in uporabo digitalnih orodij³, ki omogočajo lažje preverjanje verodostojnosti kvalifikacij in hkrati učinkovito preprečevanje goljufij, ter na orodja, razvita v okviru programa Erasmus+. Ta orodja lahko skupaj s prilogami k diplomi in podatkovno zbirko Q-Entry prispevajo dodano vrednost z zmanjšanjem stroškov in upravnega bremena.
8. Poleg tega, da se razpoložljiva orodja v celoti izkoriščajo, je bistveno, da se spodbuja, ohranja in še naprej ustvarja zaupanje med osebjem, vključenim v postopek odločanja, ki mu je treba zagotoviti tudi ustrezno usposabljanje, da bo imelo potrebno znanje in razumevanje ustreznih orodij in okvirov za priznavanje ter spretnosti za njihovo ustrezno uporabo. Glede na to, da se odločitve pogosto sprejemajo na institucionalni ali lokalni ravni, ima lahko razvoj odnosov med učitelji, mentorji, dijaki in študenti, vodji in administratorji ključno vlogo pri zagotavljanju praktične izvedljivosti avtomatičnega vzajemnega priznavanja. Omogočanje posamične udeležbe v projektih transnacionalnega sodelovanja in mobilnosti za deležnike, kot so učitelji, mentorji in vodje, ima lahko pozitivno vlogo pri spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja.

³ Kot so evropska digitalna potrdila za učenje, evropska infrastruktura za storitve blokovne verige, predloga Europass mobilnost in priloga k spričevalu Europass (kot del platforme Europass), pa tudi nacionalni registri kvalifikacij, evidentirani na platformi Europass, in podatkovna zbirka rezultatov zunanjega zagotavljanja kakovosti (DEQAR).

9. Avtonomija visokošolskih ustanov ter izvajalcev višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja glede na nacionalni okvir je bistvena za oblikovanje uspešnega evropskega izobraževalnega prostora. Hkrati bi z usklajenimi nacionalnimi pristopi k avtomatičnemu vzajemnemu priznavanju v skladu s priporočilom iz leta 2018 in spremljanjem priznavanja na nacionalni ravni zmanjšali zapletenost in nepotrebne razlike v pristopih. Tako bi lahko izboljšali predvidljivost ter hkrati zmanjšali upravno in finančno breme za organe ter dijake in študente. Pri teh prizadevanjih, vključno z usposabljanjem, zagotavljanjem informacij, spremljanjem in pripravo nacionalnih smernic, ima lahko ključno vlogo sodelovanje vseh ustreznih akterjev, kot so visokošolske ustanove, centri NARIC, agencije za zagotavljanje kakovosti in nacionalne koordinacijske točke EOK. V tem smislu ima lahko vzajemno učenje pomembno vlogo pri širjenju najboljših praks v visokošolskem izobraževanju ter višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, kar bi prispevalo k bolj usklajenim nacionalnim pristopom v državah članicah.
10. Delo v zvezi z izvajanjem priporočila lahko spodbudi in olajša napredek pri priznavanju kvalifikacij, pridobljenih zunaj EU, v skladu z nacionalnimi okoliščinami. V skladu z orodji in okvirom bolonjskega procesa in EU bi bilo treba v celoti izkoristiti Globalno konvencijo Unesca o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, saj prispeva k lažji mednarodni mobilnosti študentov, postavlja razvoj vprašanj priznavanja v svetovni kontekst in tako sprošča potencial za internacionalizacijo evropskega visokošolskega izobraževanja.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, naj ob ustreznem upoštevanju institucionalne avtonomije in akademske svobode ter v skladu z nacionalnimi okoliščinami in zakonodajo:

1. združijo in okrepijo prizadevanja za dosego avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij in učnih obdobj v tujini v svojih sistemih izobraževanja in usposabljanja v skladu s priporočilom Sveta iz leta 2018;
2. sprejmejo nazor, da se kvalifikacija, ki omogoča dostop do visokošolskega izobraževanja na določeni ravni v državi članici, v kateri je bila podeljena, avtomatično prizna kot upravičenost za dostop do visokošolskega izobraževanja na isti ravni v drugi državi članici, ne da bi to posegalo v pravico visokošolske ustanove, da za nekatere programe določi posebne vpisne pogoje, s čimer bo državljanom omogočena mobilnost po vsej EU;
3. podpirajo visokošolske ustanove pri uporabi avtomatičnega vzajemnega priznavanja, kot je opredeljeno v priporočilu Sveta iz leta 2018, vključno z zagotavljanjem jasnih smernic in ustreznega usposabljanja. Če so za avtomatično vzajemno priznavanje odgovorne visokošolske ustanove, naj jih podpirajo pri izvajanju usklajenih nacionalnih pristopov;
4. poskrbijo, da zunanje zagotavljanje kakovosti v visokošolskem izobraževanju izvajajo neodvisne agencije za zagotavljanje kakovosti, vpisane v EQAR, ki delujejo v skladu z evropskimi standardi in smernicami (ESG), da se spodbudi transparentnost in s tem okrepi medsebojno zaupanje v avtomatično vzajemno priznavanje;
5. se v okviru višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, tudi poklicnega, osredotočajo na učne izide in še naprej razvijajo obstoječe instrumente za zagotavljanje kakovosti v skladu z EQAVET, da se omogoči avtomatično vzajemno priznavanje kvalifikacij in izidov iz učnih obdobj v tujini;

6. spodbujajo sinergije znotraj evropskega visokošolskega prostora in evropskega izobraževalnega prostora, da se zagotovi njuna medsebojna krepitev ter spodbudijo pregledna in učinkovita okolja za postopke avtomatičnega vzajemnega priznavanja;
7. v zvezi s tem zagotovijo, da se v celoti izkoristijo ustrezna orodja bolonjskega procesa in EU za olajšanje avtomatičnega vzajemnega priznavanja v visokošolskem izobraževanju. Na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja olajšajo avtomatično vzajemno priznavanje na področju uporabe priporočila iz leta 2018 z ustrezno uporabo instrumentov kopenhavnskega procesa. Ta orodja med drugim vključujejo ECTS, ESG, DEQAR, EOK, podatkovno zbirko Q-Entry, evropska digitalna potrdila za učenje, evropski učni model, Europass, prilogo k diplomi, listino Erasmus za terciarno izobraževanje (ECHE), prilogo k potrdilu Europass mobilnost, prilogo k spričevalu Europass in pobudo za evropsko študentsko izkaznico ter druga orodja, razvita s podporo programa Erasmus+, in tista, ki izhajajo iz bolonjskega procesa;
8. sodelujejo na ravni EU pri izmenjavi najboljših praks ter podpirajo vzajemno učenje in izmenjavo informacij, da bi vzpostavili zaupanje in preglednost med sistemi izobraževanja in usposabljanja ter okrepili avtomatično vzajemno priznavanje v visokošolskem izobraževanju, tudi prek zavezništev evropskih univerz, ter v višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, tudi prek centrov poklicne odličnosti;
9. podpirajo promoviranje in razširjanje ustreznih informacij o postopkih avtomatičnega vzajemnega priznavanja vsem zadevnim akterjem in deležnikom, npr. dijakom in študentom, visokošolskim ustanovam, izvajalcem višjega sekundarnega izobraževanja in usposabljanja, vključno z izvajalci poklicnega izobraževanja in usposabljanja, centri NARIC ter agencijami za zagotavljanje kakovosti. Tako bodo državljani ter dijaki in študenti lahko prepoznali priložnosti, ki jim jih avtomatično vzajemno priznavanje omogoča za študij v tujini, in podprli usklajen pristop pristojnih organov za priznavanje;

10. v zvezi s tem razmislijo o priznavanju predhodnega učenja in prehodnosti med sektorji izobraževanja in usposabljanja, zlasti s spodbujanjem prenosov med poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem ter visokošolskim izobraževanjem, če je to ustrezno in ob upoštevanju ravni izobrazbe, da bi se izognili slepim ulicam in olajšali izkoriščanje vseh priložnosti za mobilnost;
11. še naprej podpirajo centre NARIC in preučujejo ustrezne načine za boljše spremljanje in ocenjevanje sistemov priznavanja ter pri tem po potrebi uporabijo strokovno znanje centrov NARIC ter drugih pristojnih organov in institucij, da bi ugotovili, ali so potrebni nadaljnji ukrepi;
12. spodbujajo sodelovanje med nosilci odločanja na področju priznavanja in centri NARIC, da bi se izognili nedoslednostim in zagotovili, da bo avtomatično vzajemno priznavanje učinkovitejše in gospodarnejše z viri, ter pravilno uporabljali uveljavljena orodja in instrumente. V ta namen bi se lahko za koristna izkazala samoocenjevanje in medsebojni strokovni pregled centrov NARIC v skladu s prostovoljnim sistemom zagotavljanja kakovosti mrež ENIC-NARIC;
13. se vključijo v vzajemno koristno in obsežno čezmejno sodelovanje, ki temelji na zaupanju, da se izboljšajo in podprejo priložnosti za mobilnost, zlasti dolgotrajna učna obdobja v tujini v višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju. Potrebna so nadaljnja prizadevanja za olajšanje izmenjav med osebjem, institucijami, organi in drugimi ustreznimi akterji. V tem smislu bi bilo treba bolje izkoristiti program Erasmus+ ter druge ustrezne sklade in programe EU za okrepljeno sodelovanje in izmenjave.

POZIVA KOMISIJO, naj ob ustreznem upoštevanju subsidiarnosti in nacionalnih okoliščin, vključno z institucionalno avtonomijo:

1. podpira države članice in sodeluje z njimi, tudi v okviru bolonjskega procesa in kopenhavnskega procesa, s spodbujanjem sodelovanja in vzajemnega učenja o najboljših načinih za izvajanje avtomatičnega vzajemnega priznavanja v visokošolskem izobraževanju ter višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, tudi poklicnem, zlasti na področjih, na katerih še vedno obstajajo izzivi, po potrebi vključno s ciljno usmerjeno podporo akterjem in deležnikom;
2. v skrbnem posvetovanju z državami članicami preuči načine za okrepitev podpore državam članicam, da bi dosegli napredek pri uvajanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja kvalifikacij in učnih obdobj v tujini v visokošolskem izobraževanju ter višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju. Cilj bi moral biti spodbujanje najboljših praks ter lažje zagotavljanje usposabljanja in medsebojne podpore državam članicam ter izvajalcem izobraževanja in usposabljanja, po potrebi tudi učiteljem in mentorjem. Takšna podpora bi morala temeljiti na strokovnem znanju mreže NARIC in vključevati agencije za zagotavljanje kakovosti ter druge pristojne organe in institucije, če je to ustrezno. V zvezi s tem naj preuči, kako bi bilo mogoče strokovno znanje centrov NARIC uporabiti za spodbujanje avtomatičnega vzajemnega priznavanja v višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, splošnem izobraževanju ter poklicnem izobraževanju in usposabljanju, če je to ustrezno;

3. še naprej podpira države članice, vključno s centri NARIC, prek programa Erasmus+, Instrumenta za tehnično podporo ter drugih programov in instrumentov EU za financiranje, da bi pospešili delo na področju avtomatičnega vzajemnega priznavanja. Poleg tega naj podpira države članice pri uporabi obstoječih orodij za nadaljnji razvoj avtomatičnega vzajemnega priznavanja v visokošolskem izobraževanju ter višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju, pa tudi pri razvoju skupnih načinov za obveščanje in izmenjavo najboljših praks;
4. še naprej podpira postopek medsebojnega strokovnega pregleda EQAVET na ravni sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja, da se okrepi zaupanje in preglednost ter s tem spodbudi avtomatično vzajemno priznavanje med državami članicami;
5. uporabi celosten pristop k podpiranju držav članic pri doseganju avtomatičnega vzajemnega priznavanja v visokošolskem izobraževanju ter višjem sekundarnem izobraževanju in usposabljanju z razmislekom o tem, kako bi lahko prihodnje strateške pobude za evropski izobraževalni prostor, ki bodo predlagane do leta 2025, ob usklajevanju z obstoječimi orodji, strukturami in okviri podpirale doseganje ciljev iz priporočila z dne 26. novembra 2018, zlasti pa, kako bi lahko te pobude uporabili za spodbujanje zaupanja in preglednosti.

Politična podlaga

1. Resolucija Sveta z dne 19. decembra 2002 o spodbujanju okrepljenega evropskega sodelovanja na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja, UL C 13, 18.1.2003, str. 2.
2. Sklepi Evropskega sveta z dne 14. decembra 2017 (EUCO 19/1/17 REV 1).
3. Priporočilo Sveta z dne 26. novembra 2018 o spodbujanju avtomatičnega vzajemnega priznavanja visokošolskih diplom in spričeval višjega sekundarnega izobraževanja ter izidov iz učnih obdobj v tujini, UL C 444, 10.12.2018, str. 1.
4. Resolucija Sveta o nadaljnjem razvijanju evropskega izobraževalnega prostora za podporo v prihodnost usmerjenih sistemov izobraževanja in usposabljanja, UL C 389, 18.11.2019, str. 1.
5. Priporočilo Sveta z dne 24. novembra 2020 o poklicnem izobraževanju in usposabljanju (PIU) za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost, UL C 417, 2.12.2020, str. 1.
6. Resolucija Sveta o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju pri uresničevanju evropskega izobraževalnega prostora in širše (2021–2030), UL C 66, 26.2.2021, str. 1.
7. Priporočilo Sveta z dne 5. aprila 2022 o vzpostavljanju povezav za učinkovito evropsko sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja, UL C 160, 13.4.2022, str. 1.
8. Sklepi Sveta o evropski strategiji za krepitev vloge visokošolskih institucij za prihodnost Evrope, UL C 167, 21.4.2022, str. 9.